

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1928—29 fremsatte den daværende Regering, i Lighed med, hvad der var sket de foregaaende Aar, i Folketinget et Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 (Rigsdagstidende 1928—29, Tillæg A. Sp. 2449—96). Forslaget blev vedtaget af Folketinget (Folketingets Forhandlinger, Sp. 42, 278—83, 2836—2954 og 3010—46, Tillæg B. Sp. 145—416 og 417—62 og Tillæg C. Sp. 89—144) og oversendt til Landstinget, der vedtog det med nogle faa Ændringer (Landstingets Forhandlinger, Sp. 580, 583—605, 606—35, 1071—95, 1193—98 og 1245, Tillæg B. Sp. 1097—1126 og Tillæg C. Sp. 449—504). Forslagets Færdigbehandling i Rigsdagen blev imidlertid standset som Følge af Folketingets Opløsning.

I Lovforslaget indeholdtes bl. a. en Bestemmelse om, at Regeringen bemyndigedes til at lade Retsplejeloven optrykke og bekendtgøre i dens ændrede Skikkelse, en Foranstaltning, som er i høj Grad tiltrængt, da Loven paa mangfoldige Punkter er blevet forandret ved en længere Række Love.

En naturlig Forudsætning for en saadan Optrykning af Retsplejeloven maatte det være, at der nu var givet Lovens Regler et saadant Indhold, at Ændringer af Betydning ikke i de nærmest følgende Aar vilde blive nødvendige. Justitsministeriet maatte imidlertid formene, at dette ikke vilde være Tilfældet, selvom Lovforslaget af 1928—29 gennemførtes, bl. a. fordi den nye Straffelovs Ikrafttræden vil nødvendiggøre en Række tildels meget vigtige Ændringer i Retsplejeloven. Ministeriet tilbagesog derfor ved Skrivelse af 13. Maj 1929 til Landstingets Formand Lovforslaget og besluttede at lade overveje, hvilke Ændringer udover de i Lovforslaget indeholdte det maatte anses for nødvendigt eller dog ønskeligt at gennemføre. I dette Øjemed nedsatte Ministeriet under 7. Juni 1929 dels et Udvalg med Højesteretsdommer V. Topsøe-Jensen som Formand til i Almindelighed at undersøge disse Spørgsmaal, dels et Udvalg med Højesteretsdommer Troels G. Jørgensen som Formand til specielt at overveje Ændringer i Lovens Regler om Sagførervæsenet.

Efter at disse Udvalg havde afgivet Betænkning, det førstnævnte Udvalg i Februar 1930 (se Bilag 1, Sp. 4923—5082), det sidstnævnte i December 1929 (se Bilag 2, Sp. 5083—5172), har Justitsministeriet indhentet Erklæring fra Højesteret angaaende Betænkningen af December 1929 (se Bilag 3, Sp. 5173) og fra det staaende Retsplejeudvalg angaaende begge Betænkninger (se Bilag 4, Sp. 5175—96, og Bilag 5, Sp. 5197—5216) og derpaa udarbejdet nærværende Lovforslag.

I dette Forslag har Ministeriet i det store og hele optaget de Bestemmelser, som er foreslaaede enstemmigt i Betænkningen Bilag 1, med Undtagelse af Forslaget om en Omordning af Reglerne om processuelle Tilladelser (Betænkningens Punkt IX).

Dette Forslag gaar i Hovedsagen ud paa, at det fremtidig skal være Domstolene, der meddeler de processuelle Tilladelser, som nu meddeles af Justitsministeren, nemlig Tilladelse til at anke eller kære efter Kærefristens Udløb, Tilladelse til at indbringe en Sag for Højesteret som 3die Instans og Tilladelse til Anke eller Kære med Hensyn til visse Afgørelser, der normalt ikke kan paaankes eller paakæres.

Justitsministeriet maa anse det for lidet heldigt, at det i disse Tilfælde bliver Domstolene, der selv bestemmer, om de af dem trufne Afgørelser skal kunne bringes frem for højere Instans. Hvis de omhandlede Tilladelser skal gives af Domstolene, maa de gives enten af den Ret, hvis Afgørelse formenes at være urigtig og derfor ønskes indbragt for højere Instans, eller ogsaa af den Ret, der i Tilfælde af Sagens Indbringelse for højere Instans skal behandle og afgøre Sagen. Men man vil let se, at begge disse Udveje paa Grund af Rettens Forhold til Sagen rummer en vis Fare for, at de omhandlede Tilladelser vil blive givet enten i et snævrere eller maaske omvendt i et videre Omfang end det, som et aldeles uinteresseret og neutralt Skøn vilde føre til. Disse Ulemper undgaas bedst ved at opretholde den nugældende Ordning, hvorefter en fra Domstolene helt forskellig Myndighed — Administrationen — giver de omhandlede Tilladelser. Særlig opnaas herved, at Administrationen vil kunne tilvejebringe en Højesteretsafgørelse